

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Cazacu Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Cazacu XXXXX XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în r-nul
XXXXX, s. XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.09.2017 – 21.03.2018;

Instanța de apel: 23.04.2018 – 13.06.2018;

Instanța de recurs: 20.08.2018 – 31.10.2018.

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 21 martie 2018, Cazacu Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat:

-în baza art.201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal, la 6 luni închisoare.

-în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa 3 ani și 2 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90¹ alin.(1) Cod penal, prima parte a pedepsei cu închisoarea pe un termen de 1 an și 7 luni urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90¹ alin.(3) Cod penal, partea a doua a pedepsei cu închisoarea pe un termen de 1 an și 7 luni a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că Cazacu

Serghei fiind în stare de ebrietate alcoolică la data de 03 ianuarie 2017, aproximativ la orele 01⁴⁵, din motiv de gelozie, s-a deplasat la domiciliul soacrei sale Dogot Anastasia din s. XXXXX, r-nul XXXXXX, unde domicilia soția sa Cazacu Angela și copii lor minori – XXXXX a.n.2010 și XXXXXX a.n.2007, și prin intimidare, urmărind scopul impunerii voinței și a controlului personal față de soția sa, în vederea obligării acesteia cu care este în proces de divorț, de a locui la domiciliul său din s. Zîmbreni, r-nul Ialoveni, a inițiat un conflict în cadrul căruia, a deteriorat bunurile din casă și a amenințat-o pe Cazacu Angela cu aplicarea violenței fizice, apoi, pentru a înfrânge opunerea de rezistență a victimei, a luat un cuțit pe care demonstrativ l-a înfipt în patul pe care se afla victima, după care a luat din bucătărie un alt cuțit cu lama mai mare, cu care a amenințat victima și l-a pus la gâtul acesteia, în regiunea cefei și aplicând violență prin tragerea părții vătămate de păr, a determinat-o pe aceasta, de a se supune voinței sale, de a locui la domiciliul ultimului din s. XXXXX, r-ul XXXXXX.

Tot el, Cazacu Serghei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, la 03 ianuarie 2017 în jurul orei 01⁴⁵ având intenția comiterii unor acțiuni huliganice, cu scopul ca fapta să fie auzită de două și mai multe persoane, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate a intrat în gospodăria soacrei sale Dogot Anastasia din s. Horești, r-nul Ialoveni, și a început a bate în ușă și ferestre, după care fără permisiune a intrat în casă forțând ușa de la intrare, deranjând liniștea și odihna celor patru persoane - Dogot Anastasia, Cazacu Angela, Cazacu Tatiana și Cazacu Radu, care la acea oră târzie dormeau. După ce a intrat în casă, Cazacu Serghei inițial a lovit cu piciorul în aparatul de telefonie fixă cu ajutorul căruia Dogot Anastasia a încercat să efectueze un apel, și l-a deteriorat. Apoi a numit-o cu cuvinte necenzurate pe soția sa Cazacu Angela, invocând infidelitatea acesteia. Mai apoi, a amenințat-o pe ultima cu un cuțit de bucătărie, adaptat în calitate de obiect pentru vătămarea integrității corporale, că ea și mama acesteia Dogot Anastasia v-or fi tăiate și a aplicat cu acest cuțit o lovitură în pat pentru credibilitatea amenințărilor. În acest moment în casă se mai aflau Cazacu Tatiana, a.n.2010 și Cazacu Radu, a.n.2007.

Ulterior Cazacu Serghei de pe o tumbă din odaie a trântit televizorul ce se afla pe ea, jos la podea și a sărit cu picioarele peste el pentru a-l deteriora, după care din nou cu un alt cuțit de bucătărie a amenințat-o pe Cazacu Angela, că ea și mama ei Dogot Anastasia v-or fi tăiate dacă Cazacu Angela va refuza să meargă cu el la domiciliul său din s. XXXXX, r-nul XXXXXX, concomitent apucând-o pe soția sa Cazacu Anastasia de păr, încălcând grosolan ordinea publică.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Talpiș Ivan în numele inculpatului, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În argumentarea soluției solicitate a invocat următoarele:

- acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de violență în familie, deoarece Cazacu Serghei nu a avut intenția de a o intimida pe Cazacu Angela și a obliga să locuiască cu el, or relația dintre ei se înrăutățise deja și inculpatul nu mai dorea să locuiască cu soția sa, iar cuțitul l-a luat cu intenția de a deteriora televizorul pe care l-a procurat mama sa, Talpiș Tatiana;

- referitor la infracțiunea de huliganism a menționat că organul de urmărire penală urma să stabilească, în momentul în care a fost pornită urmărirea penală, dacă în acțiunile inculpatului mai există și altă infracțiune;

- organul de urmărire penală eronat a indicat-o pe Dogot Anastasia ca fiind parte vătămată pe episodul de huliganism, or, acesteia nu i-a fost adusă careva atingere prin acțiunile inculpatului, deoarece Dogot Anastasia nici nu era prezentă la discuția dintre Cazacu Serghei și Cazacu Angela și nu cunoaște circumstanțele în care a fost folosit cuțitul, iar Cazacu Angela a declarat că nu a luat în serios cuvintele inculpatului;

- inculpatul nu a mers la domiciliul lui Dogot Anastasia din intenții huliganice, acesta a avut scopul de a discuta cu soția sa și a clarifica anumite circumstanțe legate de relația lor de căsătorie;

- la data de 03.07.2017 s-a dispus prelungirea termenului urmăririi penale pentru o perioadă de 34 de zile, fără a fi indicate careva chestiuni excepționale, pe când toate celelalte prelungiri au avut loc maxim pe un termen de 30 zile;

-exercitând urmărirea penală în privința lui Cazacu Serghei pe capătul de învinuire prevăzut de art.201¹ Cod penal, ofițerul de urmărire penală abia peste 9 luni s-a autosesizat ilegal cu depășirea termenului de 30 zile prevăzut la art.274 alin.(1) Cod de procedură penală;

-procurorul a modificat învinuirea pe episodul de huliganism de la alin.(1) la alin.(3) art.287 Cod penal, fără a fi pornită urmărirea penală și fără a exista o plângere a părților vătămate;

- instanța de judecată i-a stabilit inculpatului o pedeapsă mai aspră decât dea care a fost solicitată de procuror, fără a ține cont de circumstanțele atenuante prezente în speță și anume prezența la întreținerea inculpatului a copiilor minori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, apelul declarat de către avocatul Talpiș Ivan în numele inculpatului a fost respins ca nefondat.

5. Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei și concludentei, corect ajungând la concluzia că prin probele acumulate la dosar și cercetate în ședințele de judecată, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art.201¹ alin.(1) lit. b) și art.287 alin.(3) Cod penal, a fost dovedită pe deplin.

Astfel, Colegiul penal a reținut că, latura subiectivă a infracțiunilor examinate se caracterizează prin intenție directă, ceea ce se conține și în acțiunile inculpatului, fapt stabilit din declarațiile părților vătămate, date la faza de urmărire penală, și în cadrul ședințelor de judecată a instanței de fond.

În opinia colegiului, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art.61 Cod penal alin.(1) și (2) și art.75 Cod penal, precum și a luat în considerație toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: caracterul prejudiciabil al infracțiunii – care face parte din categoria celor mai puțin grave și grave, de persoana inculpatului, care se caracterizează satisfăcător, la evidența medicului narcolog nu se află, pentru prima dată este atras la răspundere penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia.

Colegiul penal a considerat că, instanța de fond just a apreciat situația, criteriile de individualizare a pedepsei, și întemeiat a reținut că, faptele de violență și huliganism au fost comise de un bărbat un toată puterea, fără ocupație, fără loc permanent de muncă și în concluzie corect a aplicat lui Cazacu Serghei pedeapsa închisorii care este proporțională în raport cu faptele comise și circumstanțele reale și personale, sentința fiind legală și întemeiată, iar apelul nefondat .

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea cererii depuse, autorul invocă următoarele:

- inculpatul pentru aceleași acțiuni a fost condamnat atât în baza art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal cât și în baza art.287 alin.(3) Cod penal, deoarece orice comportament necorespunzător, care nu s-a desfășurat în loc public nu se încadrează în baza art.287 alin.(3) Cod penal;

- în speță nu au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente care ar permite instanțelor de fond de a concluziona că fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate;

- Dogot Anastasia nu poate fi victimă, deoarece acesteia nu i-au fost aduse careva atingere prin comportamentul lui Cazacu Serghei;

- instanțele de fond eronat au reținut depozițiile unei persoane care nu a fost martor al infracțiunii, or Dogot Anastasia a declarat că doar a auzit cum Cazacu Serghei a strigat la fiica sa învinuind-o de infidelitate, alte acțiuni nu a văzut deoarece nu a fost la fața locului;

-la baza condamnării au fost puse doar depozițiile contradictorii ale părții vătămate;

- instanța de apel examinând cauza a încălcat prevederile art.414 alin.(6) și art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, deoarece și-a întemeiat concluziile pe

probele cercetate numai în prima instanță, fără a fi examinate și verificate în instanța de apel și nu a audiat martorii solicitați de părți;

- audierea inculpatului a fost formală, deoarece instanța s-a limitat la acordarea unei singure întrebări și anume dacă recunoaște sau nu vina;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate în apel și anume că organul de urmărire penală ilegal la 04.09.2017 s-a autosesizat pe capătul de învinuire prevăzut de art.287 alin.(3) Cod penal, deoarece a fost depășit termenul de 30 de zile în care trebuia să decidă pornirea urmăririi penale;

- în speță instanțele de judecată nu au cercetat dacă inculpatul s-a aflat în stare de afect sau nu, or, acesta a verificat comportamentul mamei copiilor săi care s-a aflat în relații cu un bărbat străin, care a fost cercetat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 Cod penal;

- Cazacu Serghei eronat a fost condamnat fiindu-i stabilită pedeapsa pentru infracțiune consumată prevăzută de art. 201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal dar nu pentru tentativă, or, în conformitate cu prevederile art. 81 Cod penal, la aplicarea pedepsei pentru infracțiune neconsumată, se ține cont de circumstanțele în virtutea cărora infracțiunea nu a fost dusă până la capăt;

- instanțele nu au argumentat de ce i-au stabilit inculpatului cea mai aspră pedeapsă, precum și nu au argumentat din care considerent nu au aplicat prevederile art.90 Cod penal, or, Cazacu Serghei se caracterizează pozitiv, are la întreținere 2 copii minori participă activ la educația acestora și asigură financiar cheltuielile necesare pentru creșterea copiilor.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, considerându-l inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că instanțele de fond just au constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și corect au încadrat acțiunile făptuitorului. Dezacordul recurentului cu modalitatea de apreciere a probelor nu se conține în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Concomitent a mai menționat că instanța de apel a apreciat probele în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427

Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală și anume că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței și când acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive a infracțiunii.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, indicând temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, în corespundere cu prevederile legii de procedură penală, decizia instanței fiind legală și întemeiată.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.27, 99 -101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute în art.287 alin.(3) și art.201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal.

Totodată, conform art.414 Cod de procedură penală, la judecarea apelurilor instanța a verificat probele și înscrisurile anexate la cauza penală, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată. Probe suplimentare părțile nu au prezentat.

Astfel, instanța de recurs respinge afirmațiile recurentului, ca fiind neîntemeiate, deoarece instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

În ce privește argumentul avocatului Pascal Veronica precum că, fapta lui Cazacu Serghei nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, care reprezintă eroare de drept prevăzută la pct.8) alin.1) al art.427 Cod de procedură penală, instanța de recurs relatează că acest temei este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

La fel, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive.

La caz, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și mult-aspectual în textul sentinței și deciziei instanțelor de fond, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanțele de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică a faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, instanța ajungând la concluzia de menținere a soluției primei instanțe, prin care inculpatul a fost condamnat și pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(3) și art.201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că, nu au fost întrunite elementele infracțiunii de huliganism este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului.

Argumentul invocat de apărare precum că inculpatul pentru aceleași acțiuni a fost condamnat atât în baza art.201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal cât și în baza art.287 alin.(3) Cod penal, Colegiul îl respinge ca neîntemeiat și reține că, în conformitate cu prevederile art. 33 alin.(4) Cod penal, în cazul în care persoana săvârșește o acțiune (inacțiune) care întrunește elementele a mai multor infracțiuni, atunci există un concurs ideal de infracțiuni

Caracteristic pentru concursul ideal de infracțiuni este faptul că, deși făptuitorul comite o singură acțiune sau inacțiune, comportamentul infracțional este manifestat de o așa manieră și în așa împrejurări ce fac să se realizeze, cumulativ, elementele constitutive ale conținuturilor concrete a două sau mai multe infracțiuni.

Prin urmare în cazul concursului ideal, două sau mai multe valori ocrotite prin normele juridic-penale distincte sunt lezate prin intermediul săvârșirii uneia și aceleiași acțiuni sau inacțiuni.

Pentru existența unui concurs ideal de infracțiuni este necesar să fie îndeplinite următoarele condiții: a) infracțiunile să fie comise de una și aceeași persoană; b) infracțiunile să fie comise prin aceeași acțiune sau inacțiune; c) fapta săvârșită să lezeze mai multe obiecte ocrotite de legea penală.

Revenind la speța supusă judecării și ținând cont de cele menționate, Colegiul constată că în cazul dat condițiile specificate mai sus sunt întrunite, iar în acțiunile inculpatului sunt prezente și semnele constitutive ale infracțiunii de

huliganism, care formează un concurs ideal cu componența prevăzută la art.201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal.

Referitor la argumentul apărătorului prin care se invocă că, orice comportament necorespunzător, care nu s-a desfășurat în loc public nu se încadrează în baza art.287 alin.(3) Cod penal Colegiul penal reține, că acesta este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente

În conformitate cu prevederile art.131 lit.c) și e) Cod penal, fapta se consideră a fi săvârșită în public și atunci când este comisă: într-un loc inaccesibil publicului, însă cu intenția ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai multe persoane; prin orice mijloace, la care, recurgând făptuitorul, își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

Astfel, în cele mai frecvente cazuri, infracțiunea de huliganism este comisă în locuri publice (străzi, piețe, cafenele etc.), însă această infracțiune poate fi săvârșită și în locuri care nu au un caracter public (apartamente, sedii de întreprinderi etc.).

Comiterea infracțiunii de huliganism, într-un loc public, nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligatoriu este modul public al infracțiunii: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane

Prin urmare, acțiunile întreprinse de inculpat (a intrat la o oră târzie (1⁴⁵) în gospodăria soacrei sale, unde se aflau 4 persoane, a început a bate în ușă și în geamurile casei, fără permisiune prin forțarea ușii a intrat în locuință, unde a deteriorat aparatul de telefon, televizorul, a numit-o cu cuvinte necenzurate pe soția sa, a amenințat-o cu răfuială, pentru credibilitate a luat un cuțit de bucătărie pe care l-a înfipt în pat), corect au fost apreciate de instanțele de fond ca acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Infracțiunea specificată la art.287 Cod penal este o infracțiune formală, care se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Aplicarea sau intenția de a aplica arma de foc, cuțite, boxe sau diferite arme albe, precum și alte obiecte, inclusiv cele special adaptate pentru vătămarea integrității corporale la săvârșirea actelor de huliganism, constituie temei pentru calificarea infracțiunii în baza alin.(3) art.287 Cod penal, nu numai în acele cazuri în care vinovatul cu ajutorul lor cauzează sau intenționează să cauzeze vătămări corporale, dar și atunci când utilizarea obiectelor menționate în procesul actelor huliganice creează un pericol real pentru viața și sănătatea cetățenilor.

Rezumând cele menționate mai sus instanța de recurs respinge argumentele recurente referitor la faptul că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele

infracțiunii de huliganism și violență în familie și în speță nu au fost prezentate suficiente probe în acest sens, ca fiind neîntemeiate care contravin materialelor cauzei, și anume declarațiilor părților vătămate, a martorilor și a cumulului de probe pertinente și concludente administrate în cauza penală.

Instanța de recurs nu poate reține afirmațiile recurente referitor la faptul că la baza sentinței de condamnare au fost puse doar depozițiile contradictorii ale părții vătămate, iar instanțele de fond eronat au reținut depozițiile lui Dogot Anastasia, deoarece aceasta nu a fost martor al infracțiunilor, or declarațiile părților vătămate sunt consecvente și se completează reciproc, fiind depuse sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru depunerea de declarații false, astfel careva temei de a nu crede celor declarate de pătimiti instanța nu are.

Tot aici, Colegiul reține că cele relatate de părțile vătămate sunt confirmate și prin depozițiile inculpatului, care de fapt recunoaște comiterea acțiunilor descrise în rechizitoriu, însă nu este de acord cu faptul că acțiunile comise de el constituie infracțiuni. Astfel, fiind audiat în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, Cazacu Serghei a declarat *„Eu m-am dus în bucătărie și am luat de pe masă un cuțit mic și am ridicat cuțitul și am vrut să lovesc în ecranul televizorului, însă Angela a tras televizorul din fața mea și televizorul a căzut jos. Atunci eu am înfipt cuțitul în pat, încât lama lui a rămas înfiptă în pat”* *„Am sărit cu picioarele peste ecranul televizorului încât acesta s-a spart”* *„Atunci soacră-mea s-a dus și a luat telefonul fix ca să sune undeva, le-am zis că acest aparat de telefon nu este a lor, și cum aparatul de telefon era pe un scăunel, l-am lovit o dată cu călcâiul piciorului și aparatul de telefon s-a spart”* (f.d.52, 175-176).

Neîntemeiată este și afirmația recurentului precum că instanța de apel, examinând apelul, a încălcat prevederile art.414 alin.(6) și art. 415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, deoarece după cum rezultă din materialele cauzei, instanța a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, verificându-le în ședința de judecată cu consemnarea acestora în procesul-verbal (f.d.219). Totodată, se atestă că părțile nu au prezentat probe noi și nu au solicitat audierea repetată a martorilor.

Acestea fiind menționate Colegiul penal constată că instanța de apel la judecarea apelului a ținut cont de prevederile art.413-414 Cod de procedură penală, examinând cauza fără careva încălcări.

Lipsită de temei este și afirmația avocatului Pascal Veronica referitor la încălcarea prevederilor art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, or, aceste dispoziții se referă la cazurile când în prima instanță a fost pronunțată o sentință de achitare, fapt care nu este incident speței, deoarece prin sentința instanței de fond Cazacu Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat.

Referitor la afirmația avocatului precum că audierea inculpatului a fost formală, deoarece instanța s-a limitat la acordarea unei singure întrebări și anume dacă recunoaște sau nu vina Colegiul reține, că din procesul verbal de audiere a

lui Cazacu Seghei în instanța de apel rezultă, că acesta a susținut declarațiile date anterior la urmărirea penală și în instanța de judecată. Totodată, se reține că inculpatul a fost audiat în prezența apărătorului ales Talpiș Ivan, care nu a fost lipsit de dreptul de a adresa întrebări și de a elucida unele circumstanțe, care în opinia apărării sunt importante (f.d.216). Referitor la argumentele invocate de apărare precum că organul de urmărire penală ilegal la 04.09.2017 s-a autosesizat pe capătul de învinuire prevăzut de art.287 alin.(3) Cod penal, deoarece a fost depășit termenul de 30 de zile în care trebuia să decidă pornirea urmăririi penale, Colegiul reține că în textul sentinței (f.d.195) instanța s-a pronunțat asupra pretinselor încălcări argumentându-și clar și riguros concluzia la acest capitol, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În ce privește alegațiile recurente precum că instanțele de judecată nu au verificat presupusa stare de afect a inculpatului și nu i-au stabilit pedeapsa pentru tentativă de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal, Colegiul reține că prin apelul declarat apărarea nu a invocat aceste argumente, iar în conformitate cu prevederile art.427 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, or, în speță, se constată că în instanța de apel s-a contestat sentința, invocându-se doar nevinovăția inculpatului pe ambele capete de învinuire (f.d.205).

În această ordine de idei, Colegiul reține că instanța de apel s-a expus motivat asupra solicitării avocatului privind pronunțarea unei sentințe de achitare în privința lui Cazacu Sergiu.

În continuare Colegiul va respinge ca fiind neîntemeiate și alegațiile avocatului prin care se susține că este prezentă situația când, concluziile instanțelor de fond, sunt neargumentate la capitolul stabilirii categoriei pedepsei și modului de executare a acesteia.

Lecturând textul sentinței și deciziei, Colegiul penal constată că instanțele de fond și-au argumentat concluziile în acest sens, astfel este justă și întemeiată concluzia primei instanțe, care la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art.art.61, 75, 76 Cod penal și a indicat circumstanțele în care Cazacu Serghei a săvârșit infracțiunile, și anume: - timpul (noaptea), deranjând nu doar pe soția sa, dar și copii minori care la acea oră dormeau; - comportamentul extrem de agresiv

(a deteriorat mai multe bunuri din casă, a înfipt cuțitul în pat). Prin urmare instanța de fond având în vedere personalitatea inculpatului, pericolul pe care acesta îl reprezintă atât pentru membrii familiei sale cât și pentru societate, corect a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei privative de libertate.

Totodată, instanța de fond a conchis just că inculpatul este pentru prima dată atras la răspundere penală, astfel că corectarea și reeducarea acestuia va fi posibilă fără executarea integrală a pedepsei cu închisoarea prin urmare întemeiat a aplicat prevederile art.90¹ Cod penal și a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei stabilite.

Astfel, Colegiul penal statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Cazacu Serghei de către instanța de fond și menținută de instanța de apel, a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel este legală și întemeiată, iar argumentele avocatului Pascal Veronica privind nevinovăția și încadrarea greșită a acțiunilor lui Cazacu Sergiu urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate și declarative.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Cazacu Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Cazacu Serghei XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 noiembrie 2018.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena